

Poštovani!

Uz mnoge druge štovatelje, govornike i proučavatelje hrvatskoga jezika - uključujem se i ja u raspravu o Hrvatskom pravopisu.

Načelna primjedba: moraju se ukloniti dvostrukosti/trostrukosti! 1994. godina je prohujala i u međuvremenu je struka uznapredovala.

1. Iza pokrivenoga r treba u kratkim slogovima pisati je u svim slučajevima u kojima se u hrvatskim ikavskim i ekavskim govorima ostvaruje i, odnosno e. (Ako ikavci govore trizniji, a ekavci trezniji, jekavska norma mora biti: trjezniji; tako je i sa glagolima i imenicama . (istribljivati-istrebljivati-istrjebljavati; kripost-krepost-krijepost itd.)

2. Ne ću treba pisati razdvojeno; u glagolskom sustavu pravilo je da se niječnica (negacija) piše odvojeno od glagola.

3. Pridjevi i druge izvedenice od stranih vlastitih imena iz jezika koji se služe latinicom trebaju se pisati izvorno-kao u jeziku izvorniku do hrvatske morfemske granice (thatcherizam, thatcherski-prema Margaret Thatcher, baudelaireovski-prema Ch. Baudelaireu, neworleanski prema New Orleans itd.)

4. U dvočlanim vezama u kojima se prva riječ ne sklanaja treba uvijek pisati spojnicu, bez obzira je li imenica ili pridjev; a gdje god se može, treba tvoriti sraslice (što je još bolje rješenje od spojnice;u tim slučajevima ne bi trebalo provoditi ni suglasničke smjene-sjetiti se ivanićgradski!)

5. U sastavljenom pisanju ne treba pretjerivati: to je odlika izgovornih pravopisa, a hrvatski to nije! Dakle: na vrijeme, u brk, u ime itd.

U Stuttgartu, 19.travnja 2013.

MALKICA DUGEČ, prof.